

DŁOTO (9) *sb n*

dłoto (8), **dłuto** (1); *dłoto BartBydg* (2), *LibMal*, *Calep*, *KlonFlis*; *dłoto* : *dłuto Mącz* (3 : 1).

dło- (2), *dłó-* (1); *Mącz* (2 : 1); *końcowe o jasne*.

sg N *dłoto* (7). *♦ I* *dłot(e)m* (1). *♦ pl A* *dłoty* (1).

Sł stp, *Cn notuje*, *Linde XVIII w*.

Narzędzie do rycia, rzeźbienia, drążenia; caelum Mącz, Calep, Cn; caestrum Mącz, Cn; caelium, sculptrum BartBydg; stilus, tornus, tudicula Mącz; celtes, malleolus, vericulum Cn (9) : *Sculptrum, strug vel dlotho BartBydg* 140v, 25v; *Thamże śkrzynye dobywłchi fkorą wolowa wyprawyona dlothi strug y theyfka skorzane vkradl LibMal 1550/155v; Caestrum, Dłóto/ Riwádlnik/ álbo yne naczynie którym dłubią Mącz* 30c, b, 458d, 467c; *Calep* 147b.

Zwrot: »dłotem wygłobić [= wydrążyć]« (1): [*Kmieć*] *Podrąbił Olfzą ná rudáwym błóćie/ Y ták w porywczą koryto vrobił/ Dłotem wygłobił. KlonFlis C3.*

Synonimy: rywadlnik, strug.

TK